

СЛОВО РЕКТОРА КИЇВСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ БОГОСЛОВСЬКОЇ АКАДЕМІЇ ПРОТОІЄРЕЯ ЯРОСЛАВА РОМАНЧУКА НА УРОЧИСТОСТЯХ З НАГОДИ АКТОВОГО ДНЯ КПБА

**Ваше Блаженство!
Преосвященні владыки!
Шановні професори, доценти,
викладачі, дорогі студенти,
друзі Академії!**

Сьогодні ми разом святкуємо наш Актівий день. Це не просто урочистість чи традиція, це момент, коли ми озираємося назад, щоб побачити пройдений шлях, і водночас дивимося вперед, у майбутнє, яке творимо разом.

Минулий навчальний рік укотре засвідчив: Київська православна богословська академія живе й розвивається. Ми проводили конференції, видавали наукові збірники, відкривали нові можливості для студентів, покращували наші програми. Наші викладачі й вихованці заявляли про себе на всеукраїнських і міжнародних майданчиках. І все це не заради статистики, а для того, щоб богословська наука в Україні звучала повноцінно, вагомо й переконливо.

А цей навчальний рік, окрім усього, спонукатиме нас також і схилити голови у скорботі. Ми матимемо кілька пам'ятних дат: п'яту річницю відходу у вічність протоієрея Валерія Семанцо: педагога, що залишив у серцях студентів тепло й доброту; десять років з дня упокоєння протоієрея Димитрія Садов'яка – мудрого й відданого служителя Церкви, який умів наставляти і словом, і прикладом. І двадцять років від часу упокоєння владыки Даниїла – духовного подвижника, ректора нашої Академії, який присвятив себе справі богословської освіти і науки. Вони різні за покликанням і характерами, але єдині у своєму служінні. І сьогодні ми згадуємо їх як частину нашої Академії, нашої спільної історії.

Дорогі друзі! Згадавши їх, ми розуміємо, що у цих стінах завжди відчувається дух спадкоємності. Ми не починаємо все з нуля, ми продовжуємо те, що було закладене нашими наставниками. Вони працювали, мріяли, вірили. І сьогодні це завдання переходить до нас.

Попереду черговий навчальний рік, нові виклики і завдання. Але ми йдемо вперед із відчуттям, що за нашими плечима досвід поколінь, а поруч із нами жива спільнота викладачів і студентів, які горять бажанням служити Церкві та Україні. І саме цей людський ресурс і є власне АКАДЕМІЄЮ. Київська православна богословська академія – це не лише стіни й аудиторії, це живий організм, покликаний формувати нове покоління духовних і наукових лідерів. Саме тому ми маємо чіткий і сміливий план розвитку на найближчі роки.

Наше бачення просте й водночас величне: КПБА повинна залишатися осередком богословської освіти і науки в Україні, а разом з тим ставати дедалі більш інтегрованою у світовий академічний простір. Ми прагнемо не замикатися у власних стінах, а бути відкритими до діалогу: з іншими культурами, традиціями, науковими школами. Бо богослов'я не існує у вакуумі: воно має відповідати на виклики сучасності – війни, глобалізації, кризи цінностей – і давати людям відповіді, натхнення й орієнтири.

Для цього ми оновлюємо навчальні програми, розробляємо нові освітні курси, впроваджуємо сучасні цифрові інструменти. Ми ставимо собі завдання розвивати науку, втілювати нові проекти, розширювати міжнародні контакти. Ми хочемо, щоб студент нашої Академії відчував себе частиною не лише українського, але й світового інтелектуального простору.

Але наші цілі не обмежуються освітою і наукою. КПБА – це також школа духовного формування. Тут студенти не тільки здобувають знання, але й навчаються служінню. Саме тому ми розвиваємо практичні аспекти пастирського життя, що базуються на молитві й дисципліні. У час війни та суспільних потрясінь Церква покликана бути поруч із людьми, тож ми прагнемо готувати наших вихованців саме до такого служіння.

Усе це не абстрактні плани, а конкретні кроки. І за кожним із них стоїть прагнення вірити, навчатись і служити.

Зі святом! Нехай наша Альма Матер процвітає і розвивається!